

Ж- 26.577

ЗБІЛЬНИК МОЛОДЕЦЬКИХ ПРАЦЬ

до літературно науково-художнього

Бюклик.

Товариші! Поїзджаючись на свята, озиваюсь до Вас, брати, це
раз нині з одною невеличкою просябою, озиваюсь с тою просябою
Ви її радо приймете до Вашого серця... Це невеличке зава-
на, котра ми Вам хотемо нині завдати, вона не потребує дов-
го часу, вимагає тільки крихту доброї волі а буде вже гото-
ва, буде скінчена. Нехай кождий з Вас, Товариші, згадає свої
обряди і пісні в своїм селі, нехай згадає і всі приві-
тки, загадки, повіря та байки народні, легенди, технічні
вирази (як ся або тома ріг називався) нехай отим своїм
матеріалом з тої околиці і таке інше... Це накраємі мати-
єлюбеності народної, Котрими руський народ дійсно мав
повертатись не тільки між війна славянськими але на-
віть між війна Європейськими воєнами. Нині з думкою про
товариші, Переяслав той правдивий народний скарб на-
стайся, щоб він ніколи не загинув і щоб про нього не забу-
ли в руській нинішній. Нині отже, Котрий з Товаришів
напише нашу просябу то радимо йому згадати і оті

стигував провотисно фонетично, бо воно найліпше годить ся до
домашнього видавця народних звуків простонародної мови а
як зійшло в кофдін, так іде околиця нашого краю одно і те
саме слово іншими виговорами... —

Найзайшли прошемо святых видати, видавництво, Зайшлика,
котре їх впорядкує а отісля віддасть, Етногр. статистично-
му Кружкові до дальшого ужитку. Займиємо ч їх, товариші,
цей той нагромаджений матеріал послужить коть в частині
ні до збогачення нашої словесности.....

Видавці, Зайшлика

К.В. В великих справах підган свій прошемо віднесити до
м. Бартицького у Львові ул. Сакарженко 2.С. в одрічках.

Товаришам-соколам

1) Соколи! на свята!

Спіймім усі.

Обіймім брат брата!

В ті краєні дні!....

3) Спіймімо! спіймімо!

Доки соньце ще є....

Спіймімо доки тільки,

Серденько ще де!!....

2) Ужимо братя!

Нам бізний парід!

И пісня най звучить

Мов громів зід!....

4) А то-ти буде

Уоре наш рай....

Граї же нам, серце

Граї же нам, граї!!..

Кирило Вітовик.

Студентський.

Короткий перегляд руської літератури.

подав: Шрамченко.

Гайдамаки страшенно метились на ланях-католиках та
жидках за свою кривду. Попаливши всі важніші міста
як: Жорисунь, Медведівку, Ємілу, Канів, Тигирин, Черкаси,
Воронівку та Бердівку, завітали вони враз з своїм ата-
маном Заївізником до Києва де мав з ними зу-
чатись Гонта, атаман нових польських козаків. Сто-
тине було тільки тоді на Україні, Гайдамак споми-
гала навіть Царюда Катиринка II. Бона прислала їм
12. туманських возів з священними мощами, котрі розпа-
ювали поміж гайдамак і тоді:

Гомоніла Україна,

Довго гомоніла,

Довго, довго кров стетали

Пекла - гервоніла... (Шевченко Гайдамаки)

Страшно метились Гайдамаки... Вірно малюють квітоту
заївісіть Шевченко, коли наводить в „Гайдамаках“ ось
таку мову Яреми-Галайда, одного з Гайдамак.

Гом я не сторукий.

Дайте нота! дайте силу!

Міжкі Аххам! міжкі!

Міжкі страшно! - щоб пекло!

Гоним зарізає навіть своїх дітей за те що вони були като-
ликами. Повстанє те булоб татуньов Бог-зна як довго, колиб
не те що Москалі їх ошукали і зрадили своїми обітницями
Полівницю Запідмак вислано на Сибір а другу віддано назад
панам-католикам. —

Тодас таких зворушень не моглає розвивати література.
Біє руські учні перейшли до Москви, котру стараєє саме то-
ді Петро Великий віднести всіма силами, словесність руська
тогала клонитись до упадку, Україну вигародовлено а при-
кінци вигнано руський язык зі всіх а навіть з богаткових
шкіл. З тої доби осталає нам тільки дурне, краєна народна
словесність, котра тогди під впливом воєнного життя роз-
рослає на високу степеню. Тоди виробилає у нас наро-
дна лірика, повстала народна дума, котра займає тепер
перше місце між всіма славянськими народами а з Евро-
пейським уступає лиш Італіанській нові в меншоті-
ності. Однак на зарішчя маноруської словесности
тіла єсть одна однісенька іскра, котра в скорі розго-
рілає великого татунію... Тото іскрою був: Григорій
Савич Сковорода. Він розбудив українськву молодіш
до життя і ненале показав дорогу Мотларевськочу, котрий
в р. 1798. своєю „Енеїдою“ розпочав III Період. — (Дальше буде)

- 17 -
Бабський лік.

Кінемедія в одній акті - написав Євген Бернбонд.

Особи:

Іван Крутієвич - танцюрист

Ксантия - його жінка; старі, злища Баба.

Зося - їх дочка.

Михайло Кузьменко - молодий урядник, жених Зосі.

Григорій Цуркевич - старий урядник.

Хвостикевич

Бучинкевич

Пітрукевич

Монзітович

Заня...

Марина

} старі савалери - католики.

} токоївки.

Смерда - лотвий весільні.

Кінчить ся Коломийською.

Дія I.

Акт I.

(Сцена представляє Красний годин, дві токоївки працюють)

Заня - А знаєш Марисю: що нині наша танки заручили,
так нині говорим....

Марина - А не знаєш ти може, з ким?

Заня - Та годі вгадати навіть, котрий, їх є щось варт
гомери а всі як один! Перший старий, синий

та грубий; другий все гоє скривлений; мов вгада на під-
тницю; третій знов такий дивний мав мов уту-
жений кабан; четвертий то багу трохи кривий!

Марина: (смієсь) ха! ха! ха, а що ми зробили! Але танцюн-
ця молоденька ще одного, гарного дуре та ширшого мов
дир змений! І вони всі дуре люблять!...

Заня: За сего пані не вийдуть танцювати, тільки
багу за того мисого та грубого, що то зветь ся
Хвостиківич!

Марина: Хвостиківич, ха! ха! ха!.. та вже літше хво-
стик або такий цілий хвіст!.. А голуф пані
не хотять віддати за молодого, таф він гарний
чий!

Заня: Ми ще багу не так вигадали, бо, бачим,
що танцювати не має еще свого хвоста, а що
пані та гарний вусає або по чужим стани
як йти не дурі що?!

Марина: О ні! я бим такий воліла того молодого
ніж танцювати усе!...

Заня: А я знов противно!!... Мені те кривий, чи ли-
сий, чи горбатий, все одно; щоб тільки багатий!

Марина: Та певно, бо тепер у всіх панів така мода
як такий буди триматись свільського з'ясу
Але тихо!.. ти чуєш!.. се вже пані ідуть!.. бже,

Бачу знов Когось латом!.. (Оби прятать пильно дальше.)

Акта 2.

(Хсантіта входить - поклобні етаж з боку)

Хсантіта: А що ти вже порядали єще?..

Оді: Вже прошу пані!..

Хсантіта: А ти вже ві всіх покоях?

Оді: Так єсть прошу пані!..

Хсант: Мо ідем же тепер до Крани, помити і приготівити
ношине, щоб було вже готове, як я прийду!..

Оді: Дуже прошу пані! що буде так як ти самі хочете.
(Виходить, Хсантіта сідає на фотель, залопи-
вши втерті руки, то Короткий хвили мовчання говорить

Хсант: (Рече) Славаж і Пані! Недо донька підросла а вже
біз женихів і одігнатих годі! А Chryste zwiztuj!..
І той нікого і сій „Chrwała Bogu“ не бідний, і всі
чотари „z Łaski Najświętszej Pańcy“ добре ся мають!
Тільки той оден, той Кузьменко, що правда що хо-
роший собі і донька за ним пропаде, Але, сож
Ком бідний... (хвиля задуми) Але я навчу того
хмєтка „якієдо“ він, дурба! жале до нашої донь-
ки, ще навіть пеневі уяної не бере!.. (хвиля задуми)
Але за ним і чоловік!.. Чи! Нічо! А тут пані!
а не чоловік!.. Так я зечес, так і ведіє!!!

(Виходить) *Parolekha* ✓

-20-
Акта 3.

(Грицьків виходить з протилежної сторони)

Грицьків: (задиханий) Ах! ах! ах! Ані дай Боже вийти в дома, до-
ки в костелі, — доти спокій, а як приїде з костела то і
з хати втікай!!... Ах як диво що ще, ніки не ладнає!
(Гукає того робить цибаро і зупиняє.)

Акта 4.

Зося: (вбігає) Маже Ганя, що мама ще не питалась за мною!
Се справді якесь велике щасте!...

Гриць: (підносить голову) А що там дало? Що ся стало
що тебе так довго не було?..

Зося: Я забарилась на прохаді! (сумно) А може мама
питалась за мною?..

Гриць: Як зідкиж ти так ся догадуєш?..

Зося: В прохаді гере, іни чула крик в Кухні! Дума-
ла що мама так на мене гнівають ся!...

Гриць: О то треба мені втікати тил скорііше, бо
я тут затенєсь, то готов і я щось обірвати!..
(Бере катанку та ліску і виходить)

Зося (сиди) (плаче) О Боже! я зник ніки бачилась, розмо-
вляла з ним... Він такий милий, такий ввіч-
ливий!.. О Боже! що я бідна вдію як мене віддають
за того старого та млого!.. Але ні! Я не схожу
за него вийти, буду родити прощати, а ти вони мене
халимлюють! (вбігає) — (Далше буде акта 5.)

Мисли літнього ученика.

а) на початку курсу:

„Ей! що там - ще час учинись....”

Ще можна спати і веселитись....”

Так то си кожди з початку думає....

І не спіймати ся - І пізно все встает....

І вилежувать що тільки може....

Хоч совість каже „родиме зля небодже!”

Але він того не слухає,

До школи ходить - гуляє....

Б) прикінці курсу:

Линь приїде до дому - зачинаєсь вчити....

Вже і з підпараціями заняття носитись....

Зовтриє він втерід не робив,

А кавіть і зошити не носив.

І учить ся - І кудь щоби „першу” мати

Щоб їно отому не треба встидатись

Линь урє затізно!... Іб тим він не знає,

Що дуже тяжко потому ся кє!.....

Кирило Кіровик.

Студентський.

Богдан Хмельницький. (заг. Дальшій.)

поав У. Ситинянович.

Скликаний своїм відданою адміністрацією Ордави трем шляхетам: князю Домінікові Замбському, молодому Консультантському і вченому старцю Острогському. Її-таки прозвали їх після варті: порена, дитина і латина". Вони зібрали військо і станули табором під Билувцями. Тут прибув і Хмельницький і вдаривши на них підчас того як вони бенкетували побило їх на голову. Хмельницький пішов під Ловів, однак тут діставши від міщан 100000 гривень в окупу звернувся через Замость до Києва. Тутим часом в Варшаві вибрали Каролом Ана-Тіазімфа (1648-1658), котрий в міську пізнити. Поми-рився з козаками в Передєславні. Не довго однак требо-вало той мир, зараз в слідуючій році переступив Хмель-ницький Єніч, обсяг польське військо під Збарасем і змусив Поляків до прийняття тих умови які він сам їм подав. Сканат однак не хотів в зраду способ потвер-дити того договору і нагородив наково до Бєрби. Вій-ська польські станули під Берестечком (1651), де в око-прибув і Хмельницький з Матєрами. Поляки підкуп-ли Матєр, щоб вертали домі. Хмельницький мусівсь за ними на вродін а тимчасом. Поляки напали на козаків і розбили їх на прах.

(Кінець Бєрби)

Що нового чувати?

- В будеші були іменами проф. Борковського. Наша класа ви-
слала депутацію, імені товаришів: Студинського, Пасов-
ського і Яблока. По короткій але щирій промові т. Ябло-
ка, передав т. Пасовський повиноване з підписами всіх
товаришів-учеників І. Кл. а т. Студинський Краєний бу-
кет в імені цілої класи. Проф. Борк. подякувавши в
кількох словах за щирі зрелання, приймав депутацію
через півтора години трактуючи їх малюте перекручене
при чім т. Студинський два рази піднісв тост в честь
проф. Борковського. Підчас того окола п'ять індивідуів
колядувало до під каменицю а коли депутація вийшла
обсипали їх градом розумних питань. Так скінчився
цей так світлий для нас день.....

Шрамак-ко.

- Їїсьма „Молодецька Траця” гавилово до тейер три тисел.
Віи вони дуже добре презентують ся. Одну тільки раіу
дальбиємо т. Новому, іменно зуби не урібів тій по-
вістей до тий тільки розукавлюсь титателів а
не забавлясь. Пасков знаходимо много титателів що то
правоїсь але то урє многої ваги. В зааді же немо
ред, Мол. Ір! вік найльотного розвою і устійу.....

Ш.

(Всіх т. товаришам зрелано окремивих свей в кружній
родинній і — пригадуємо на нам „Юклик”!.....
Видавці.

I. Чому ж ти молодого ризикуєш на варті коло армат. Се було підчас
своєї дурної пори. Зокруж несприхвотливий до військових штрапаців на
наступного твого докину в варту: такий поверну до касарні до своїх
приятелів. Всі видивились на нього зацікавленіше тимчасом а Капрал
відказав: Але ж ти смієш покидати самотньо варту?... Хіба-ж ти
не знаєш що тобі до того справа?!

- Е, яким старим, виготов рекрут, зорт не возме тия проклятих
люди а як их більше приїде то однако а як всім сам оден
на ден ризи!.....

2. 12.

і) Горний собака весь дім стереже?

2) Без душі без тіла - за що миль замі тіль?

3) Что без Корня растет?

4. Родился, не крестился а. Буй христоносец?

5) Що найбільше хрестів?

Израиелько

Big Budabuib.

Відомі числа виходити будуть правильно що Суботи, Крім
вони будуть т.е. перед польським і перед руским Великднем.
Відомі цілі числа додамо спрощене скалярника за першим
відомим відомим відомим. Прогноз такої А.Т. товаришів
о відновленні пенуератин, до всі оплати готови грошми

міст: 1. Поклик. 2. До соколів! (поез.) 3. Народний перегляд літератури.
4. Бабський міл (кумедна). 5. Мисли ученика. 6. Богдан Хмельницький.
7. Мовички. 8. З совітів у морськ. 9. Загадки. 10. Віг. Віг. Віг. —

PK $\frac{\text{II}}{34.173}$

Ж- 26.577